

โครงการศึกษาและพัฒนาประมวลวิชาการ
วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐
ณ โรงแรมมณเฑียร ห้องมณเฑียรทิพย์ ถนนสุขุมวิท กรุงเทพฯ

สัมมนาเรื่อง “ประมวลวิชาการที่ดีและเป็นธรรมในมุมมองของภาคเอกชน” โดย

นายสันติ วิลาสักดานนท์

ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ศาสตราจารย์เกษรี ฌรงค์เดช

นายกสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์

นายชัยวิธ มะระพฤษ์วรรณ

กรรมการและกรรมการบริหาร สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ประธานกรรมการ คณะกรรมการกฎหมายธุรกิจ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

นายเดชอุดม ไกรฤทธิ

นายกสภาทนายความ

ดำเนินรายการโดย รองศาสตราจารย์ ทัชชมัย ฤกษ์สุด

นายสันติ วิลาสศักดิ์ตานนท์

ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

เรื่อง “ประมวลรัฐฎากรที่ดีและเป็นธรรมในมุมมองของภาคเอกชน”

ถ้าในฐานะภาคเอกชนกล่าวได้ว่ามีปัญหาเกี่ยวกับกรมสรรพากรมาโดยตลอด ทั้งภาษีบุคคลธรรมดา ภาษีนิติบุคคล ภาษีหัก ณ ที่จ่าย บางครั้งไปขอคืนภาษีก็โดนตรวจสอบย้อนหลัง จึงประสงค์ให้ประเทศไทยมีระบบภาษีที่มีความเสมอภาคกัน คือให้เอกชนได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน การเก็บภาษีอากรต้องมีความเป็นกลาง อย่าไปเอื้ออะไรให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อยากให้คนไทยแข่งขันบนพื้นฐานที่เท่าเทียมกันอย่างแท้จริง

ความจริงเรื่องนี้ก็มีการคิดกันมานานแล้ว มาถึงวันนี้เรื่อง SME (Small Medium Enterprise) ได้มีการจัดหน่วยเฉพาะขึ้นมาดูแล ถ้าผ่านโครงสร้างและได้รับการอนุมัติก็จะให้ดูเรื่อง SME ว่าในส่วนของภาษีอากรของ SME ควรจะมีแนวทางปฏิบัติอย่างไร ควรจะอย่างไรให้ง่าย ประหยัดเพราะ SME เองก็คงไม่มีความสามารถไปจ้างนักบัญชีแพง ๆ ให้มาทำบัญชี จะให้เขาไปดูในเรื่องเชิงบริหาร การกำหนดค่าใช้จ่ายสำหรับมนุษย์เงินเดือนอย่างไรให้เหมาะสม ให้ถูกต้องเป็นธรรม จึงทำให้มีการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพ ในประมวลรัฐฎากรนั้นมีถ้อยคำหลายคำที่มีปัญหา เช่น ในคำว่า “ราคาตลาด” ขายสินค้าในราคาต่ำกว่าราคาตลาดจะต้องเสียภาษี โดยส่วนตัวอยากที่จะได้ความชัดเจนว่า “ราคาตลาด” มีความหมายอย่างไรแม้กระทั่งในศาลฎีกาเองตัดสินใจว่า คำว่า “ราคาตลาด” หมายถึง ราคาทุน ดังนั้น ถ้าคุณขายของต่ำกว่าราคาทุนเมื่อใดคุณจะต้องมาเสียภาษีอีก จึงอยากฝากว่าจะกำหนดคำว่า “ราคาตลาด” อย่างไรให้มีความชัดเจน ให้มีความแน่นอน หรือจะต้องมีคณะกรรมการขึ้นมากำหนด

สำหรับประมวลรัฐฎากรที่ดีและเป็นธรรมในมุมมองของภาคเอกชนนั้น ประมวลรัฐฎากรของเราได้ใช้กันมายาวนานเกือบ ๗๐ ปีแล้ว เห็นด้วยกับท่านอธิบดีศานิต ร่างน้อยว่า ประมวลรัฐฎากรของเรายากแก่การทำความเข้าใจ ปัญหาแรกคือจะทำอย่างไรที่จะทำให้ประมวลรัฐฎากรมีขนาดเล็กลง และสามารถพกติดตัวไปได้ ซึ่งถ้าเป็นอย่างนี้คงจะมีประโยชน์ต่อผู้ใช้อย่างมาก สำหรับตัวอย่างเรื่องการเสียภาษีของสามีภริยานั้นก็มีปัญหาตรงที่ภริยาอาจจะไม่ยอมให้เอกสารใด ๆ แก่สามีเลย สำหรับนักการเมืองก็มีปัญหาในเรื่องการยื่นบัญชีทรัพย์สินที่ภริยาไม่ได้ให้รายละเอียดใด ๆ ในทางกลับกัน สามีไม่มีเงินได้ก็ให้ภริยาเป็นผู้ยื่น ซึ่งกรมสรรพากรจะจัดเก็บเรื่องค่าใช้จ่ายโดยไม่ฟังคำชี้แจงของคนธรรมดาเลย ซึ่งไม่เป็นตามความจริง หรือในเรื่องการทำบุญ การบริจาค บังคับได้แค่ ๑๐% อยากจะเพิ่มเป็น ๒๐% ได้หรือไม่ น่าจะปรับปรุงให้สอดคล้องกับความเป็นจริง ต่อไปในอนาคตประเทศต้องติดต่อการค้าระหว่างประเทศมากขึ้น ซึ่งกรมสรรพากรจะต้องทำประมวลรัฐฎากรที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศได้ โดยกรมสรรพากรจะต้องประสานงานกับกระทรวงการคลังโดยประมวลโครงสร้างภาพรวมของภาษีอากรทั้งระบบว่าต่อไปโครงสร้างภาษีภายในของประเทศเป็นอย่างไรบ้าง โครงสร้างภาษีของต่างประเทศเป็นอย่างไรบ้าง เพราะคู่แข่ง

ของเราไม่ว่าจะมาลงทุนภายในประเทศหรือคู่แข่งจากต่างประเทศจะคำนึงถึงเรื่องนี้เป็นสำคัญ และกระทรวงการคลังหรือกรมสรรพากรร่วมกันพิจารณา ยกตัวอย่างภาษีที่เป็นปัญหาโดยตลอด ภาษีสรรพสามิตนี้ ในกลุ่มเครื่องปรับอากาศต้องเสียภาษีสรรพสามิตเพราะถือว่าเป็นสินค้าฟุ่มเฟือย แต่จริง ๆ แล้วบ้านเราร้อนจำเป็นที่จะต้องใช้เครื่องปรับอากาศ และก็มีภาษีอีกหลายประเภทที่ทางกระทรวงอุตสาหกรรมได้คุยกับกรมสรรพากรมาโดยตลอด อันนี้ก็ต้องขอขอบคุณกรมสรรพากรที่ได้มาพบปะกันเดือนละ ๒-๓ ครั้ง เราก็ได้มีการกล่าวถึงเรื่องนี้ให้สามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ อีกเรื่องที่ผมอยากจะฝากไว้ตรงนี้ก็คือ ภาษีเราใช้กันมานานแล้วอยากให้พวกเราภาคเอกชนทั้งหลาย หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเสียภาษีให้ช่วยเสนอข้อคิดเห็นเพราะว่าตรงนี้เป็นโอกาสของเราที่มีการจัดตั้งโครงการนี้ขึ้นมา อีกทั้งทางคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อยากจะให้ดำเนินการเร็ว ๆ ในการศึกษาที่จะรวบรวมปัญหาให้เสร็จภายในเดือนกุมภาพันธ์นี้ เป็นโอกาสของภาคเอกชนให้ช่วยส่งข้อมูลเข้ามาอย่างน้อยถ้าดีใจกรมสรรพากรหรือไม่ก็ส่งไปที่ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก็ส่งไปที่สภาอุตสาหกรรมได้ เราจะรวบรวมให้ เพราะบางครั้งเราไม่ทราบว่าภาษีนั้นจะมีอะไรเพิ่มเติมอีกหรือไม่ ก็อยากจะฝากภาคเอกชนให้ช่วยส่งข้อมูลมาให้ทางเราด้วย ทางเราจะได้รวบรวมข้อมูล เพราะเราต้องใช้ภาษีในการพัฒนาประเทศและจะทำอย่างไรให้ทุกคนสมัครใจในการเสียภาษีเพื่อให้ฐานทางภาษีของเราสูงขึ้น ถ้าพิจารณาที่ต่างจังหวัดซึ่งจะเสียภาษีน้อยมากโดยเฉพาะผู้มีรายได้ เพราะฉะนั้นโครงสร้างพวกนี้ถ้าเราสามารถตรวจสอบได้ หรือทำให้มีความชัดเจนได้จะเป็นประโยชน์ต่อทางรัฐบาลเอง ผมอยากจะฝากกรมสรรพากรหรือกระทรวงการคลังว่าเราจะทำอย่างไรให้ทุกคนเสียภาษี เพื่อเอามาพัฒนาประเทศอย่างไรบ้าง ดังนั้นจะทำอย่างไรให้ประมวลรัษฎากรอ่านแล้วเข้าใจง่าย ให้ประชาชนอยากเสียภาษี ผมอยากจะให้กระทรวงศึกษาธิการ หรือสถาบันการศึกษาเอาเรื่องการเสียภาษีไปบรรจุไว้ในหลักสูตรตั้งแต่เด็กเลยเพื่อจะได้มีความรู้ความเข้าใจ เพราะของเราไม่มีการสอนในระดับมัธยมศึกษา แต่เอาไปสอนในระดับอุดมศึกษาซึ่งในบางคณะก็ไม่มีสอน เพราะฉะนั้นก็จะไม่รู้เรื่องภาษี เนื่องจากภาษีไม่ว่าจะเป็นศุลกากร ภาษีอากรเป็นเรื่องที่ยุ้งยากพอสมควร โดยอาจจะต้องเรียนแต่ไม่จำเป็นต้องสอบก็ได้เพื่อจะได้ไม่ส่งผลต่อผลการเรียนที่อาจจะไม่ดีเนื่องจากเป็นวิชาที่มีความยากอยู่ในตัว ส่งผลให้มีการซึมซับและเกิดความตระหนักว่าต้องมีหน้าที่ในการเสียภาษีช่วยประเทศ ถ้าเราทำตรงนี้ได้ก็จะช่วยประเทศเราได้ เพราะถ้าเราไปดูประเทศอื่นเช่น ญี่ปุ่นทุกอย่างจะมีการเสียภาษี แต่ของเราหากไปซื้อของจากแม่ค้าแล้วลองขอใบเสร็จ แม่ค้าก็จะเขียนกระดาษมาให้หนึ่งใบ ซึ่งไม่สามารถนำไปหักภาษีได้ นี่เป็นการยกตัวอย่างง่าย ๆ ที่ไม่มีใบเสร็จซึ่งจะเป็นปัญหาตามมา เพราะฉะนั้นต้องขอฝากทางคณะผู้วิจัย ด้วยว่าจะทำอย่างไรต่อไป ที่ต่างจังหวัดไม่อยากจะจ้างนักบัญชีเท่าใดนักเพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายอย่างน้อย ๆ ก็หลายพันบาทแล้ว ประเทศไทยเสียภาษีโดยรวมเยอะมาก เห็นว่าถ้าเอาเข้ามาในระบบได้ อย่างน้อยในอีก ๑๐ ปีข้างหน้าให้เข้ามาอยู่ในระบบได้สัก ๕๐% ต่างจังหวัดก็จะดีขึ้น จึงเป็นภารกิจหลักของกรมสรรพากรเลยที่จะต้องไปให้ความรู้ตามจังหวัดต่าง ๆ